

"MƏN PAYIZ AXTARIRAM"

Deyən Rafiq Yusifoğluna 2019-un son məktubu

Təbii ki, yazının başlığında diqqətimizi çəkən Rafiq Yusifoğlu imzası hər birimizə tanışdı. Bu imzanın sahibi həm ədəbiyyatşünas alimdi, həm publisistdi, həm ali məktəb müəllimidi, həm gözəl bir dərginin baş redaktorudu və o həm də sözə, şeirə ömür həsr edən, sözdə, şeirdə yeri olan dəyərli bir şairimizdi. Və hər dəfə də mən Rafiq müəllimlə qarşılaşanda bütün bu dediklərimi xəyalımdan keçirməklə bahəm onu həm özümün dərd, həsrət sirdaşım kimi də görürəm. Çünki o da vətəndə vətənsiz şairlərimizdəndi, o da Qubadlı həsrətilə göynəyən, ürəyi çat verən bir söz adamı, bir vətəndaşdı!..

Bax, bütün bunların sonunda Rafiq Yusifoğlu mənim üçün həm də kitabları vasitəsilə həmsöhbət olduğum insandı. Belə ki, uzun illərdən bəri şəxsən tanıdığım, sözünə, özünə böyük sayğı bəslədiyim Rafiq müəllimlə daha çox onun şeirləri vasitəsilə "söhbətləşirəm". Və deməli, onu hər gün görürəm və hər gün də birlikdə oluruz. Etiraf edim ki, bu görüşümüz, bu söhbətlərimiz mənə mənəvi dəstək olmaqla yanaşı, həm də onu oxuyub, onu dinləyib bir az da zənginləşmək imkanı qazanıram. Bu mənada şair dostumun hər yeni kitabını rəkcə oxucu sevinciylə yox, həm də dost sevinciylə qarşılayıram. Həm də bilirəm ki, ömrünün yubiley yaşına çatmış Rafiq müəllim təmtəraqlı ad günü keçirməyəcək. Bunun ən başlıca səbədi də Qubadlıdan uzaq düşməsidir. Amma şükürlər olsun ki, o, böyük sözün içərisindədi. Zənnimcə, elə bunun özü də şair üçün ən yaxşı ad günü tədbiridi. Mən də o tədbirə əliboş getmək istəmədiyimdən Rafiq müəllimə bu kiçik məktubu ünvanlayıram.

Yaxın günlərdə Rafiq Yusifoğlunun "Sevdalı ömür yaşadım" adlı şeirlər kitabını onun aftoqrafiya ilə əldə etdim. Məni də həmin aftoqrafda sevdalı bir ömrü yaşayanlar sırasında görən ustadın son illərdə yazdığı şeirləri oxuduqca həm dünyanı

gəzib dolaşdım, həm də ruhən işğal altında qalan yerlərimizə baş çəkdim. Bu səfərdə əlimdən tutan, mənə yol-yoldaşlığı edən şairin özü idi. Əllərini göy üzünə açan şair yazır:

**Ulu Allah, bizə rəhm elə,
Bir İlahi təmas ilə!
Ucalt bizi dərgahına
Xəcalətdən xilas elə!**

**Torpağımız qan ağlayır
Kafirlərin tapdağında.
Hava tək, su tək gərəkdə
Xilas yurda, xilas elə!**

Mən düşünürəm ki, bu duanı bütün oxucular da "Amin!" deyərək qarşılayacaq. Çünki şair hamımızın

yaşantısını duaya çeviribdi. Onunla birlikdə təkrar-təkrar Tanrıya və təbii ki, bir də özümü üz tutaraq, inşallah səsimizi Ulu Allaha çatdıracaqdı. Ona görə də mən Rafiq Yusifoğluna qoşulub bir anlıq da olsa onun dediyini təkrar etmək istəyirəm.

**Başımızda şimşək çaxıb,
Gözümüzdən sellər axıb,
Dağlardan əlimiz çıxıb,
Qəlbimizdə dağ yaşayır.**

Ürəyi, sinəsi dağlı olan hər kəsin, xüsusilə söz adamının birçə təsəllisi var. O da içində yaşatdığı ümüddü! O ümüdi də ölməyə, solmağa qoymayan böyük sözdü, şairin könül verdiyi böyük poeziyadı. Şəxsən mən Rafiq Yusifoğlunun böyük poeziyadakı ürək çırpıntılarını rahatlıqla dinləyib ona qoşula bilirəm. İstər dərdimizlə bağlı, istər sevgimizlə, istərsə də dünyamızla bağlı onun bütün misraları, fikirləri ruhu ma hopur. Axı mən də sevdalı bir ömür yaşayıram. Və deməli, bu yerdə mütləq vurğulanmalıyam.

**Qəlbindən baş qaldırıb,
Mənim olmaq istəyi...
Hönlükmə, qulağını
Söykəyərək dəstəyi...**

Siz bu anı təsəvvür edə bildiniz? Əgər etdinizsə, onda mütləq yenə Rafiq Yusifoğluna üz tutacaqsınız.

**Apara bildinmi gətirdiyini? -
Qəlbən eşq odunda bişəcək sənin.
Dərk etsən nələri itirdiyini,
Bu dünya gözündən düşəcək sənin.**

Bəli, bax, gerçək budu. Elə bir gerçək ki, onu görmək üçün mütləq sevdalı olmalısən. Üstəlik, həm də öz-özünə deməlisən ki:

**Gözlerim dikilibdir
Üzü vətənə sarı.
Ondan doğma kimim var,
Şair, Vətənə sarılı!**

Bu da Vətən sevdalı şairin sözüdü. Deməli, bu sevdalar bizi yaşadır.

Ona görə də onu qorumaq, onun uğrunda vuruşmaq mütləqdür. Qoruduqca, onu öz can köynəyindən keçirdikcə o sənəin yaddaşına da, xatirənə də öz cizgilərini hopdurur. Ona görə də mən Rafiq Yusifoğlu ilə razılaşırım. O deyir ki:

**Həsrətlə doludur bəbək, -
Sözü közərir ürkək-ürkək...
Gəlin bir şəkil çəkdirək,
Qalsa bu şəkil qalacaq...**

Hə, Rafiq müəllim, sevdalı bir ömrün şairinə məktub yazmaq çətin olsa da, mən buna cəhd etdim və bu cəhdimdən də çox məmnunam. Ona görə ki, o ömürdən nələrisə gərdüm, götürdüm, öyrəndim. Və anladım ki, siz də, mən də payız axtarıyıq. Və üstəlik, bu payızın harda olduğunu da sizin dilinizdən eşitdim:

**... Burda yarpaqlar hamısı,
Bir boyda, bir biçimdədi...
Mən payızı axtarıram,
Payız mənim içimdədi...**

Ünvanı göstərdiniz, çox sağ olun! Doğrudan da Qarabağın, işğal olunmuş torpaqların da payızı fərqli idi paytaxtın payızından... Bütövlükdə bizim yaşadığımız və yaşamağa məhkum olduğumuz payızdan. Sevdalı ömrünüz mübarək! Payızımızın gözəlliyi o ömürdən yan keçməsin.